

ТОВАРИШ РОБОКРИ! Пам'ять до своєї сторінки з фабрик, з майна, лісів, заводів, ферм і від організації. Пам'ять і усіх усюди і про все!

ТОВАРИШ РОБОКРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фермерами! Зробіть свою сторінку справжньою грудню трудових мас!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

І ЗАМАЯЛИ ПРАПОРИ В ДЕНЬ ПЕРШОГО ТРАВНЯ.

КОНЦЕРТ-МІТІНГОМ СВЯТКУВАЛИ 1. ТРАВНЯ.

З нагоди міжнародного робітничого дня організоване українське робітництво в Летбриджі, Алта, відсвяткувало день першого травня у середу в годині 9. вечером концерт-мітінгом. На свято прибуло поважке число робітників і робітниць: сцену декорувано п'янткутною, червоною зіркою.

Тов. А. Маньковський відкрив концерт-свято й привітав всіх присутніх з днем першого травня. Мішаний хор відспівав "Інтернаціонал", сольно скрипкове відіграв тов. Ф. Богущий при співі т. А. Маньковського "Там за тихими, за Дунаєм". Відтак відіграла молодша група мандолінової оркестри ряд дуже гарних робітничих пісень, тов. М. Токарюк відігравував "Сьогодні першого травня", т. П. Коліска виконав пісню "Жінці-працівниці". На закінчення першої частини програми концерту відіг-

рала промову т-ка І. Токарюк про значіння міжнародного дня першого травня.

В другій частині концерт-свята виступив з рефератом т. Н. Кречмаровський. Він розказав, як повстало свято першого травня, які вилізли в боротьбі проти капіталу переходи перших травнів та серед яких трудовіми доводиться й зараз працюючим святкувати цей день.

Відтак мішаний хор відіграв "Юнацький марш" і "Червоний прапор", т-ка С. Сонко відігравував "Перше травня", т-ка А. Білак і М. Богущий відігравали дует "Ангелі ночі" при акомпанюванні т-ки Г. Кучеряк, Дует оркестра відіграв "Вперед" і "Червона зірка", ще тов. Рубанець виконав танок гопак й концерт-свято закінчила грою дуета оркестра "Разом товариші".

Летбридж, Алта. *Робкор.*

НА 1. ТРАВНЯ В НАС НЕ БУЛО ДЕМОНСТРАЦІЙ.

На перше травня в Келгарі, Алта, демонстрації не було, робітники не покинули праці, а праця не покинула їх. Важко місти перед першим травнем за газдом комуністичної партії, було організовано майнікський комітет, який мав зайнятися святом. В склад отого комітету ввійшли представники від комуністичної, Канадської Робітничої Оборонної Ліги й Укр. Роб. Дому. Травневий комітет видав відомо до кількох юній і Парції Праці, щоб взяли участь у святкуванні першого травня. Однак відповіди не було. Навіть Джерард Воркисер Юній оф Кенеді, якої лідери кажуть, що вони радикальні за комуністів й вони теж учасні в першо-травневий комітет не взяли. Першо-травневий комітет рі-

шив перестати свято на неділю, 5 травня. Того дня вечером в Стренд театрі відбулося величаве міче, в якому взяли участь кілька сот робітників різних національностей. Іменем комуністичної промовляв тов. Лейкмен з Едмонгону, а від Ц.К. К.Р.О. т. тов. Віддлі. Оба бесідники амалювали боротьбу робітників цього світа проти капіталу, фашізму й соціал-демократів, які пішли на службу капіталу. Тов. Лейкмен обговорив тутешнє робітничє положення й закликав робітників вступати до трейд-юній, а також до комуністичної. На тому святі був теж і аспель, щоб робітники передплачували "Воркера". Віче закінчило іденіваанням "Інтернаціоналу".

Келгарі, Алта. *Робкор.*

НЕ ВСІ В НАС СВАТКУВАЛИ ПЕРШЕ ТРАВНЯ.

День першого травня залишиться пам'ятним в Лоскар, Алта, бо чи не перший раз святкувало його українське робітництво в цій місцевості в належній єності.

Лоскар, Алта, це майнерська місцевість, а майнери вже на стільки зробили поступу, що в день першого травня покидають працю. Лише тільки в тому, що многи пероуважили значіння цього свята, а користуючись з нагоди вільного дня, просядують в готелях при церцї та відкривають недовідескіми головами в той час, як другі робітники за барикади борються за скорочення дня праці, зводять краваті бої за краще завтра працюючих.

Таке трапляється в многах місцевостях, було це й в Ло-

скар. Одні заливалися від ривку до вечера й не думаючи, що це таке за день першого травня.

Тільки гурток свідоміших робітників зійшлися до тов. Ошнцук в хату та відсвяткували день першого травня так, як святкували свідоміші робітники других місцевостей, як святкував цей день пролетаріат в цілому світі.

На заганому святі було широко обговорено день першого травня й всі розійшлися вдоволені та переказували другим про своє святкування.

Думаю, що в будучині робітники цієї місцевості масово адемонструють свої сили в день першого травня й покажуть, що й вони думають про кращу будучиність.

Лоскар, Алта. *Робкор.*

НА 5-ГО ТРАВНЯ СВАТКУВАЛИ 1-ШЕ ТРАВНЯ.

В неділю, 5. травня ц. р., в У.Р.Д. в Медісе Гет, Алта, відбувся концерт-мітінг з нагоди міжнародного пролетарського свята, першого травня. Нубльки було поважке число.

Відкривачи концерт-мітінг, тов. Д. Воріс, голова, вкортці прояснив присутнім ціль свята, вказав, чому саме робітничі святкують міжнародне пролетарське свято.

Мандолінова дівоча оркестра

під управою молодого тов. П. Кинша відіграла й відіспівала пролетарський гимн "Інтернаціонал".

Далі слідували музичні твори мандолінової оркестри, квартети й дуети гітарові, дует скрипковий й сольні пісні.

В повільній програмі тов. Н. Кинш переповів історію свята й його значіння для робітництва. Товариші бесідник агадав події, які мали місце в бур-

ГУРТОМ І ЧОРТА ПОБОРЕШ.

Ми-ж не про чорта говоримо. Ми його не зачіпаємо, бо ми його не знаємо. А що шкідливо про чорта—так це тільки приповідка. Ні з чортами, ні з вітрами в полі—ми не боремося. А от з темнотою, з неспівісткістю, з недбалістю, з неорганізованістю—ми боремося.

Ми їм проголошуємо війну! І для цього ми організуємося, зустрінемося разом в компартію, в ТУРФДім, в РЗТ—лучимо жінок, молод, дітей.

Для него ми й вас, товариші читачі, кличемо. Для него ми кличемо вас зустрітис в організації, в боротьбі за краще життя. Щоб успішніше не виконати ми кличемо вас:

Освідомляйтесь! Разом сходіться, чи то на фабриці, чи то на заводі, чи в майнах, чи то на фармах, чи то в організації—в робітничих домах, чи то в приватних хатах—сходіться бильшими, чи меншими гуртками, разом читайте, обговорюйте прочитане, дискутуйте й шийте про це до свого часпону.

Пам'ятайте, що—

ДЕ СПІЛКА—ТАМ І СИЛКА.

І КОМАР КОБИЛУ ЗАГРИЗЕ, КОЛИ ВОВК ПОМОЖЕ.

ДРУЖИЙ ЧЕРЕДІ Й ВОВК НЕ СТРАШНИЙ.

В ГУРТІ Й БЕЗЗУВНІ СОБАКА ГАВКАЄ.

ДРУЖИЙ СОРОКИ—ОРЛА ЗАКЛЮЮТЬ.

ТАМ ДОБРЕ ЖИВЕТЬСЯ, ДЕ ГУРТОМ СІЄТЬСЯ І ОРЕТЬСЯ.

ОДНА ГОЛОВЕШКА І В ПЕЧІ ГАСНЕ, А ДВІ І В ПОЛІ ГОРЯТЬ.

Одним словом—ХОТІ ПРАШОЄ В КУПІ, ТОГО НЕ БОЛИТЬ В ПУПІ.

Все це народні приповідки, які говорять про міць та успіхи там, де згода, спільна праця, солідарність і єдність.

Пригайтесь висказуванням—як вони тримаються. Їх мало, а вони панують проте над мільйонами. Нас, працюючих, багато—а ми проте... нічки ходимо.

Ану беріться за науку!

Почали ви вже спільне читання—пийте нам, як воно у вас відбувається. Як не почали—то почніть зараз. Витисні ніколи не пізно, якщо ви зараз же почнете. Якщо відложите—то затямте, що тільки сир відложений—смакує, все-ж інше—смується.

жуваних країнах ще перед першим травня, як то наймити буржуазії жорстоко розправлялися з класово-свідомим робітництвом.

Принципи забрав слово тов. М. Геналь, який говорив про робітничий рух у всьому світі. Він сказав, що і зараз в день першого травня летіє кров

З ЖИТТЯ Й ДІЯЛЬНОСТІ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ТРАНСКОНА, МАН.

За останні пару місяців вписалося пару нових членів, а один член, т. І. Дутчин відіхав до Порт Артур, Онт. учительсько-ти в Укр. Роб. Діточій Школі. Членство відійшло в десяті актівне в усіх діяльних організаціях праці. Кожної вільної неділі відбуваються в У.Р.Д. наукові лекції, на які приходять багато слухачів. Дві лекції (про недугу сухот і рака) виколовав др. В. Чапний з Вінніпегу. В місяцях березні й квітні відбувалися кожного понеділка вечером-спільні читання наукових книжок та дискусій. Зараз спільне читання припинено з той причини, що товариші й товаришки дають вільними вечерами при горадах та інших весняних роботах.

З приездом т. Н. Давидюка з Ді Пее, Ман, до нашої місцевості для провадження діточої школи і мандолінової оркестри, пороблено деякі зміни в цих діяльностях. До діточої школи прибуло бильше дітей. Мандолінова оркестра стала живішою та активнішою. Минулого сезону устроено найбільше концертів й на кожних концертах сали У.Р.Д. була заповнена. Все це треба зазначити зарядові та членству відділу ТУРФДім, які шильно стежать та контролюють всяку освітню-культурну й місцеву працю у всіх наших організаціях, що є аргументами при У.Р.Д.

Праця у відділі Жінкескїї.

Від початку цього року також вписалося кількох нових членкинь. Членкині досить чисельно сходіться на свої ділові збори, обговорюють різні організаційні справи, а по скінченню зборів читають статті з "Робітничих" і дискутують над прочитаним.

В п'ятницю, 8-го березня, відсвяткували міжнародний день жінок-робітниць масовим мітінгом. На цій святі-мітінгу промовляла місцева т-ка К. Данилюк, а також т-ка Вінюгардова з Вінніпегу. По скінченню про-

мови С. М. перевели кампанію в користь "Йонг Воркера". Зараз відновили видавання стінгазети "Молоде Життя". При допомозі товаришів й нового учителя т. Н. Давидюка можна надіятися, що освітня праця у відділі С. М. перебере активнішого та живішого характеру.

Зараз опрацюємо плани, як би то найкраще можна по-руч освіти розширити і фізичну культуру, як спорт та інше.

Праця в мистецькій організації.

Робимо старання організувати другу групу мандолінової оркестри. Драматичний гурток закінчив виставу шук, але зате відновлено мішаний хор, яким провадить тов. Данилюк. Хор досить гарно розвивається і є надія, що на слідуєчий сезон наші організації будуть могли виступити перед українським робітництвом добре узброєні в нові пісні й музичку.

Відділ Р.З.Т.

Дуже гарно розвивається, але найважлишою хвилю є, що багато членів і членкинь хорують на різні хороби. Не можна їх підозрівати, що вони фальшують, бо хороби правдиві та серйозні. Ще нікотрого року не було стільки багато хороб, як цього року. Мені здається, що ми цього року виберемо бильше з головної каси, як до неї вкладаємо. Та тут не можна нічого зарядити. Нате ми організували Р.З.Т., щоб собі взаємно допомогти в часі недуг та каліцтва.

Пару членів відпало тому, що не погодилися в рішенням П'ятої Конвенції Р.З.Т. щодо допомоги. Але цим членам ніхто не дивується, бо вони розуміють лише брати, а давати ні. Вони були лише паперовими членами та все були проти того, що виходило на користь організації. Все решта членів і членкинь працюють разом з членством братніх організацій на користь всіх наших організацій.

І СПРАВИЛИ СОБИ ВЕЛИКДЕНЬ

В нашій місцевості Геаф, Онт. справили деякі великдені в місе 5. травня. Один з отих найстаріших просвітанських братчиків адамових слізко запросив до себе чимало гостей. Кожний з великоких гостей пішов до хати з батлівою. Почали великдені. Задвоили чарки, розважалися янкі, загомонили в хаті. Голос загавав. В хаті ставало тісно. Це хвилюну й великоких гостей рушили на двір. Позатискали кулаки, зіжглося волосся й клинулося одні на одних. Почали бої. Заговорили кулаки й ще де-що. Здирали одні з одних вбравня, тільки стряпки ще апсали. Дехто вже півогуду й гнався по стріті. Хто йшов туди, затримували й дивилися як на шов. Отак справили в нас не одні великдені.

А коли наш відділ Р.З.Т. відкрив школу тут, не один з отих великоких гостей відказувався посылати своїх дітей до Української Робітничої Школи, виправдуючись, що не має відки платити за навчання.

Отакі є ще в нас батьки, що на батліну в них найдуться гроші, але, щоб рідну дитину післати до нашої робітничої школи, так вони кажуть, що не мають відки.

В. Від школярка 14. роки.

Геаф, Онт.

ДЯКУЮТЬ РЗТ ЗА ПОМІЧ.

Михайло Гринів, Сейдвіч, Онт.—отримав за помочи в часі слабости його дружини \$33.00 й посмертно \$100.00.

Франц Юсьяк, Коперландф, Онт.—отримав за помочи \$19.50

СНРІЗЬ ВИЗІСКУЮТЬ РОБІТНИКІВ.

Перечитуючи сторінки "Укр. Роб. Вістей", бачу всюди злідині й визиск працюючих. Корити і мене написати та поділитися з читачами нашої газети недовіду і визиском кравецьких робітників, а найбільше тих новоприбулих зі старого краю.

Місто Ріджайна, Саск. є не дуже велике. В ньому є кілька кравецьких робітників не дуже то великих, хоч вони й мають великі заски.

Приїхавши в Канаду, оту золоту країну, мене доставила компанія на фарми. Я поробив там не довго, бо не знаю добре фермерської роботи й приїхав до міста Ріджайни шукати роботи по спому фаху.

Якось попав я до одної шаши і дістав роботу. Бос був руський єврей.

Проробив я до суботи, а в суботу мій бос питає мене:—Скільки ти хочеш на тиждень? — Не знаю по скільки тут платять, кажу йому.

— Тут ціна така, говорять бос-імїгрантам, що не вміють говорити по англійськи від 7 до 8 доларів на тиждень, а хто трохи говорить, то 10 до 12 доларів, знов тим, що можуть добре говорити по англійськи то платять 15 і 18 доларів на тиждень. Коли хочеш, каже він, робити в мене, то я тобі дам по 9 доларів.

І поробив 6 місяців і сквітнувся, бо він не хотів мені дати бильшої платні. — Я багато маю імїгрантів, говорив він до мене.

Потім я найшов роботу в одного англійця. Він мені платив вже пару доларів бильше. Я там поробив чуть не два роки й доробився 18 доларів на тиждень. Ну, думаю, добрий бос. Але одної суботи працював я від 8. години рано до пів першої години по півночі, бо дуже було багато роботи. За отой коротенький день я виробив 18 доларів для боса, а тоді я мав по 15 доларів. А багато було днів, що я до 11. год. вночі працював.

Цього року я заслаб і лежав у шпиталі. Відлежав оті дні й ночі важкої праці. Коли я

трохи видоровів, пішов назад до свого боса. Мій бос прийняв мене до роботи, але я не міг вже так скоро працювати, як давніше. Поробив я пару днів, а мій бос цінає мене:—А скільки ти хочеш за роботу, що ти поробив в мене? — Ти знаєш скільки ти мені платив попередно, кажу йому — Ти годі робив скоро і тяжко, говорив він, а тепер ти проблавиш половину. Тому я буду й платити тобі половину твоєї давнішої платні. — Так, ти тепер мене обрахуєш, кажу йому а як я робив день і ніч тоді добре було. — Та, я тобі втому нічого не годен допомогти, закінчив свою бесіду бос.

Отакі то є всі боси: як людина здорова тоді й вони люблять, а як захоріє то й дивитися не хочуть. І що-б я був робив те-пер? Прийшлося би гинуть з голоду. Ще добре, що я належу до Р.З.Т. Воно опікується своїми членами, допомагає їм морально й матеріально. Воно заопікувалося і мною.

Я висказую сердечну подяку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплаченні мені за помочи в сумі 54 доларів, а також дякую опікувачам хорих і всім товаришам й товаришкам за відвідування мене у шпиталі.

А тепер звертаюсь до тих робітників і робітниць, що не належать ще й досі до Р.З.Т.: — Стануйте членами робітничих організацій, а тоді ми спільними силами поведемо боротьбу проти визиску і дібеємо кращого життя.

В. Е.

Ріджайна, Саск.

ХТО СЛІДУЮЧИЙ?

Я отримала від Головного Заряду Р.З.Т. \$10.50 за помочи за час моєї слабости. Ці гроші я передаю назад Робітничому Запомоговому Товариству на сплату довгів за фарму й приюту, що їх закупило товариство в минулому році.

Марія Городенська, Кінер, Онт.

ДО ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ У ВІННІПЕГУ!

Цим повідомляємо всіх жінок-робітниць у Вінніпегу, що старанням відділу Жіночої Секції ТУРФДім

відбудеться

В НЕДІЛЮ, 19. ТРАВНЯ 1929 РОКУ

В УКР. РОБІТНИЧИХ ДОМАХ У ВІННІПЕГУ

МАСОВЕ ВІЧЕ

на якому промовлятимуть: організаторка Ц.К. Жіночої Секції

Т-ка АННА ЗЕНЬ

ОРГАНІЗАТОР ТОВ. І. КЛІБАНОВСЬКИЙ

Організаторка Жіночої Секції т-ка Анна Зень, почавши з Едмонгону, обїхала західню Канаду й зараз перебуває в Вінніпегу в дорозі на схід, куди вона вїде на другий тиждень. Є це перша всекраєва організаторка Жіночої Секції, яку Центральний Комітет заангажував для організаційної обїздки по шлі Канаді, згідно з ухвалою Десятого З'їзду ТУРФДім. Ми запрошуємо на це масове віче не тільки робітниць, але й робітників.

Товаришки й Товариші! Приходіть послушати ншої першої організаторки. Тов. Клібановський також є в дорозі з Едмонгону на схід і скаже нам лещо цікавого, бо він майже від часу 10-го З'їзду ТУРФДім був в дорозі.

НА ВСТУП ЦЕГО ВЕЛИКОГО МІТІНГУ ДІВОЧА МАНДОЛІНОВА ОРКЕСТРА ВІДОГРАЄ КІЛЬКА ГАРНИХ ТВОРІВ.

ПРИХОДІТЬ НА ЦЕ ВІЧЕ ГРОМАДНО Й КЛИЧТЕ СВОІХ ЗНАЙОМИХ. ВСТУП ВІЛЬНИЙ.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 2.30 ПОПОЛУДНІ.